

JAKÝ BYL ROK 2020?

Začal asi zcela normálně měsícem lednem a koncem měsíce jsme začali plánovat společný prázdninový pobyt s našimi slovenskými přáteli. Tento rok jsme měli vyrazit na Slovensko. Naše dospělé děti jezdily domů ke svým rodičům a vše probíhalo normálně.

V únoru jsme se všichni sešli v Przně, kde jsme společně oslavili Petrovy narozeniny. To ještě nikdo netušil, co se za pár dní bude dít.

Hned počátkem měsíce března bylo z důvodu Covid - 19 uzavřeno zařízení „Náš svět“ pro návštěvy uvnitř i pro návštěvy domů a od té domy jsme naše dospělé děti neviděli skoro půl roku. Byli jsme odkázáni pouze na informace a fotografie od zaměstnanců. Naši mladí to zpočátku zvládali docela dobře, ale jak šel čas a nemohli nikam do terénu a mimo zařízení, začalo i jim to být podivně zdouhavé a začali být nervózní, protože nebylo možné jim tuto netradiční situaci vysvětlit.

Během dubna a května zásluhou pracovníků, které jsou jim velkou podporou, podnikali klienti nejrůznější aktivity – vyráběli jarní věnce, sekali trávu, tvořili netradiční trička a vyráběli malé drobnůstky pro radost.

V červnu oslavili v Przně narozeniny slečny Elišky a my všichni Zábleskáči jsme jen tajně doufali, že se situace uklidní a o prázdninách budeme moct vyrazit na náš společný pobyt na Slovensku a po roce se setkáme s našimi slovenskými rodinami.

Situace o prázdninách se jakž takž uklidnila a my jsme se mohli začít navštěvovat. Paráda. To bylo radosti. Radostné bylo také těšení na prázdninový pobyt. Ale bohužel. Nakonec se nekonal, protože zařízení po nás požadovalo, aby při návratu absolvovali klasické testování do nosu a do krku. A to jsme my, rodiče odmítli, protože když něco někomu nevysvětlíte, co se bude dít a co to obnáší, tak je to prostě neproveditelné. Pro někoho možná nepochopitelné, ale je to tak. Ne vše jde vysvětlit. Moc nám to bylo líto. A tak jsme si alespoň užívali společných chvil doma. Zkoumali jsme zahradu, úrodu, venčili naše čtyřnohé miláčky a chodili na výlety.

V září klienti z Pržna vyrazili na týdenní pobyt na Horní Bečvu. Byli jsme všichni moc rádi, že vše vyšlo na výbornou – počasí sluníčkové, nálada výborná, výlety, opékání u ohně, procházky, whirlpool. Tento pobyt naše sdružení podpořilo finančně. Všichni byli moc spokojeni a změna byla pro všechny příjemným zpestřením. Ale zase to bouchlo a situace zase zvažněla. Naštěstí návštěvy domovů povoleny, byť s testováním, ale zvládnutelné našimi dětmi.

A tak se nám ten rok přehoupnul přes 11 měsíců a byl tady Mikuláš. Potěšili jsme naše chráněnce malými dárečky a potřebami do domácnosti. A na Vánoce zábleskový Ježíšek všem hluchoslepým členům našeho sdružení a klientům v Przně přinesl několik malých dárečků – hmatatelný, voňavý, sladký, heboučkový, možná pro někoho i tajemný. K Vánocům jsme zakoupili pro klienty pomůcky pro rozvoj jejich osobnosti a rozumových a hmatových schopností. Ale PŠŠŠT – je to dáreček a vánoční překvapení.

